

Խ. ԱԲՈՎՅԱՆԻ ԱՆՎԱՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՊԵՏԱԿԱՆ
ՍԱՆԿԱՎԱՐԺԱԿԱՆ ՀԱՍԱԼՍԱՐԱՆ

ԿԱՐԱՊԵՏՅԱՆ ԿԱՐԻՆԵ ԳԵՎՈՐԳԻ

ՍԵՌԱՏԱՐԻԹՅԱՅԻՆ ԱՏՅՈՒՄԱՅԻՆ ՓՈՒԼԵՐԻ
ԱՌԱՋԱՉԱՏԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԵՎ ԴՊՐՈՑԱԿԱՆՆԵՐԻ
ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹՅԱՆ ԱՐԴԻ ԽՆԴԻՐՆԵՐԸ

ԺԳ.00.01- «Մանկավարժության տեսություն և պատմություն»
մասնագիտությամբ մանկավարժական
գիտությունների թեկնածուի գիտական աստիճանի հայցման
ատենախոսության

Ս Ե Ղ Մ Ա Գ Ի Ր

ԵՐԵՎԱՆ 2013

Ատենախոսության թեման հաստատվել է Խ. Աբովյանի անվան հայկական պետական մանկավարժական համալսարանում:

Գիտական դեկանավար՝

Մանկավարժական գիտությունների
թեկնածու, դոցենտ Շ.Ս.Գրիգորյան

Պաշտոնական ընդդիմախոսներ՝

Մանկավարժական գիտությունների
դոկտոր, պրոֆեսոր Ռ.Ն.Ազարյան

Հոգեբանական գիտությունների
թեկնածու, դոցենտ Ռ.Յ.Պողոսյան

Առաջատար կազմակերպություն՝

Վանաձորի Հովի. Թումանյանի
անվան պետական մանկավարժական
ինստիտուտ

Ատենախոսության պաշտպանությունը կայանալու է 2013 թ. սեպտեմբերի 26-ին ժամը 14.⁰⁰-ին Խ. Աբովյանի անվան հայկական պետական մանկավարժական համալսարանում գործող ԲՈՀ-ի «Մանկավարժություն» 020 մասնագիտական խորհրդի նիստում:

Հասցե՝ 375010, Երևան, Տիգրան Մեծի 17:

Ատենախոսությանը կարելի է ծանոթանալ Խ. Աբովյանի անվան հայկական պետական մանկավարժական համալսարանի գրադարանում:

Սեղմագիրն առաքված է 2013 թ. օգոստոսի 26-ին:

Մասնագիտական խորհրդի գիտ. քարտուղար,
մանկ. գիտ.թեկնածու, դոցենտ՝

Ա.Վ. ԱՎԱԳՅԱՆ

ԱՏԵՆԱԽՈՍՈՒԹՅԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԲՆՈՒԹԱԳԻՐԸ

Դետագոտության արդիականությունը: Դաստիարակությունը՝ որպես պատմական փորձին մարդու հաղորդակցման գործընթաց, իր բովանդակային ու նպատակային հիմունքներով մշտապես որոշվում է հասարակության առաջատար պահանջմունքներով։ Սոցիալական կողմնորոշչինների փոփոխություններն անխուսափելիորեն հանգեցնում են դաստիարակության խնդիրների, ուղղությունների, դաստիարակչական աշխատանքների կազմակերպման ձևերի վերանայման և նորովի վերագնահատման անհրաժեշտության։ Այսօր մեզանում փոփոխվող և զարգացող հասարակության ներ առանձնահատուկ կարևորություն են ստանում անձի սեռական դաստիարակության, նրա սեռագերային սոցիալականացման հիմնախնդիրները, համամարդկային և ազգային արժեքներին նրա շփումները, որոնց արդյունքում ամրագրվում և ամրակայվում են սերունդների պատմանշակութային դարավոր փորձն ու ձեռքբերումները։ Անող սերնդի սեռական դաստիարակության խնդիրն այսօր հույժ արդիական է և իր վրա է հրավիրել սեռաբանների, բժիշկների, հոգեբանների, սոցիոլոգների, իրավաբանների, մանկավարժների ու շահագործությունը։ Անցյալ դարի 20-30-ական թվականներից սկսած երեխաների ըստ սեռերի տարրերակված դաստիարակության նպատակահարմարության մասին խոսում էին բազմաթիվ ճանաչված մանկավարժ հոգեբաններ (Պ.Պ. Բլոնսկի, Ա.Ս. Մակարենկո, Ն.Վ. Կրուպսկայա և ուրիշներ)։ Մի շարք պատճառներով խորհրդային շրջանում սեռական դաստիարակության խնդիրը գործնականում չլուծվեց։ Խորհրդային մանկավարժությունը հայտնվեց «անսեռ» վիճակում՝ կողմնորոշված դեպի վերացարկված երեխան, հաշվի չառնելով նրա այնպիսի կարևոր չափորոշչներ, ինչպիսիք են մանկավարժական առանձնահատկությունները։ Դ.Ն.Խսական, Ի.Պ.Պողլասին, Ի.Ս.Կոնը և ուրիշներ մասնավորապես ընդգծում են երեխաների սեռային առանձնահատկությունների հաշվառման սկզբունքի անհրաժեշտությունը։ Գիտնականների մեկ այլ խումբ՝ Վ.Ե.Կազան, Դ.Վ.Կոլեսով, Ա.Բ.Դորովիչ, Վ.Վ.Նազական և ուրիշներ իրավացիորեն կարծում են, որ սեռային տարրերակվածության ձևավորումը ընտրության երկարատև կենսասոցիալական գործընթաց է, սեռային երկու մոդելներից մեկի տիրապետում, որն ընդունելի է սոցիալական այն միջավայրում, որտեղ երեխան զարգանում է և որտեղ տեղի է ունենում նրա սոցիալականացումը։ Սեռական լուսավորության հարցերն ուսումնասիրվել են Դ.Ն. Խսակի, Վ.Ե. Կազանի, Ա.Գ.Խրիակովայի, հայ իրականության մեջ Լ.Վ.Թորգոնյանի, Շ.Մ.Գրիգորյանի և այլոց կողմից, սեռական հոգեբանության հարցերը՝ Ա.Բ.Դորովիչի, Ի.Ս.Կոնի, Վ.Վ.Նազականի, Վ.Պ.Նեստերենկոյի և այլոց կողմից։ Նշված հետագոտություններում առանձնառում է էրեխկանակավարժական ուղղությունը, որի ներկայացուցիչները (Ն.Բ.Աբաևան, Մ.Գ.Դավթիքին, Ա.Էլանգոն և ուրիշներ) տարրեր սերի երեխաների փոխհարաբերությունները դիտարկում են դաստիարակության ազգային ավանդույթների հաշվառման տեսանկյունից։ Մի շարք հետագոտություններ նվիրված են տղաների և աղջիկների միջանձնային հարաբերությունների ձևավորմանը (Տ.Վ.Քենդասս, Վ.Ֆ.Գալիխնա, Յա.Լ.Կոլոմինսկի, Ե.Վ.Սապոգովա և ուրիշներ)։ Վերոնշյալ ուսումնասիրություններում հստակեցվել է այն տեսակետը, որ հատկապես դեռա-

հասության շրջանում է ձևավորվում սեռականությունը և դեռահասի անհատական կենսաձևը, ուրեմն անհրաժեշտ է հենց սեռահասունացման շրջափուլում սովորեցնել նրան ճիշտ կառավարել իր հովաքերը, ցանկություններն ու սեռական վարքագիծը. սրանով խիստ արդիական է դառնում դեռահասի սեռական դաստիարակության խնդիրը:

Սեր հետազոտության արդյունքները ցույց տվեցին, որ ժամանակակից հայկական դպրոցներում սեռական դաստիարակության ոլորտում կան լուրջ և չլուծված խնդիրներ, միաժամանակ առկա են ներքոնշյալ հակասությունները.

- հասարակության արագ փոփոխվող պահանջների և սովորողների սեռական դաստիարակության տարերային բնույթի միջև,
- հանրակրթական դպրոցում սովորողների սեռական մշակույթի ձևավորման բովանդակության, այլընտրանքային ներդրման մշակման անհրաժեշտության և մանկավարժության տեսության և պրակտիկայում դրանց անբավարար մշակվածության հաղթահարման միջև:

Սեր հետազոտության հյուեցակարգը հանրակրթական դպրոցի ուսումնադաստիարակչական գործընթացում դեռահասների սեռական դաստիարակության մեջ վերոնշյալ հակասությունների հաղթահարման մանկավարժական արդյունավետ պայմանների ստեղծման անհրաժեշտ երաշշիքների և միջոցների ապահովումն է: Նշված հակասությունների բացահայտումով և դրանց հաղթահարման ճիշտ ուղղությունը և միջոցների ընտրության անհրաժեշտությամբ է հիմնավորվում սույն թեմայի ընտրությունը. դրանով պայմանավորվում է նաև հետազոտության արդիականությունը:

Նետազոտության նպատակը դպրոցականների սեռատարիքային անցումային փուլերի առանձնահատկությունների և սեռական դաստիարակության արդի խնդիրների տեսական ու գործնական հիմնավորումը և սեռական դաստիարակության գործընթացի կազմակերպման մանկավարժական արդյունավետ պայմանների ապահովումն է:

Նետազոտության օբյեկտը սովորողների սեռական դաստիարակության գործընթացն է միջին և ավագ դպրոցական տարիքում:

Նետազոտության առարկան սովորողների սեռական դաստիարակության գործընթացի արդյունավետ իրականացման մանկավարժական պայմաններն ու մոտեցումներն են:

Նետազոտության գիտական վարկածը: Դեռահասի սեռական դաստիարակության գործընթացը կլինի արդյունավետ և կնպաստի նրա սեռադերային սոցիալականացմանը, սեռական գրագիտության բարձրացմանը, ինքնաճանաչողության խնդիրներում և տարբեր սեռերի միջանձնային հարաբերություններում դրական ակտիվ կենսադիրքի ապահովմանը, եթե՝

- սեռական դաստիարակությունը դիտարկվի որպես դաստիարակության ամբողջական գործընթացի անհրաժեշտ բաղադրատարը և իրականացվի դաստիարակության մյուս բաղադրատարերի հետ փոխադարձ կապի մեջ,
- սեռական դաստիարակությունը հիմնվի համամարդկային արժեքների, ազգային ավանդությունների, սովորույթների, ազգային բնակորության և հասարա-

կական-սոցիալական փորձի վրա,

- սեռական դաստիարակության գործընթացում ապահովվեն մանկավարժական հետևյալ պայմանները՝ սովորողների տարիքային և անհատական առանձնահատկությունների հաշվառումը, դպրոցի և ընտանիքի սերտ համագործակցությունը, դաստիարակության մարդասիրական ուղղվածությունը,
- սեռական դաստիարակությունը հիմնվի անձնակենտրոն մոտեցման սկզբունքի և գործնկերային հարաբերությունների վրա, դաստիարակության ընթացքում ապահովվեն «սուրբեկտ-սուրբեկտ» հարաբերությունները, երկխոսությունները, համագործակցային հարաբերություններին նպաստող դաստիարակության արդյունավետ միջավայրը:

Դեսազուտության խնդիրները :

1. Սահմանել սեռական դաստիարակության հասկացությունները, համակարգել դրանք, առանձնացնել սեռական դաստիարակության խնդիրները, բացահայտել և վերլուծել այդ ուղղությամբ պատմականորեն ծևավորված և այսօր էլ տիրապետող հանրահայտ մոտեցմաներն ու դիրքորոշումները:
2. Ուսումնասիրել սեռական դաստիարակության խնդրի դրվագներ անտիկ շրջանի փիլիսոփաների և դասական մանկավարժների հայացքներում, բացահայտել այդ ուղղությամբ պատմական դրական փորձի առկայությունը, բացորոշել դրա կիրառելիության հնարավորությունները սեռական դաստիարակության արդի փուլում:
3. Բնութագրել սեռաւատարիքային անցումային փուլերի առանձնահատկությունները, բացահայտել և գիտափորձով հիմնավորել հանրակրթական դպրոցում սեռական դաստիարակության արդյունավետությունն ապահովող մանկավարժական պայմանները:
4. Տեսականորեն առաջարդել և հիմնավորել սովորողների սեռական դաստիարակության մանկավարժական պայմանները՝ տարբեր սերի սովորողների նկատմամբ տարբերակված մոտեցման հանգամանքներում:
5. Գիտափորձով ստուգել առաջարդության մանկավարժական պայմանները:

Դեսազուտության մեթոդաբանական հիմք են հանդիսացել երեխաների հոգեսեռային զարգացման տեսությունը (Ե.Ա.Վրկին, Պ.Պ.Բլոնսկի, Ա.Բ. Զալկինդ, Զ.Ֆրույդ, Է.Ֆրունմ), դեռահասների զարգացման ֆիզիոլոգիական օրինաչափությունները (Ի.Ա.Արշավսկի, Տ.Մ.Մարյուտինա), անձի հոգեբանության տեսությունը (Լ.Ս.Վիգոնսկի, Ա.Ն.Լեռնտև, Ս.Լ.Ռուբիշչեցյան), անձի դաստիարակության տեսությունը (Ս.Պ.Մանուկյան, Օ.Ս.Քողմանով, Դ.Մ. Գրիշին, Բ.Տ.Լիխաչև, Ն.Ե.Ծոլորկովա), երեխաների տարիքային առանձնահատկությունների, տարբեր սերի երեխաների փոխհարաբերությունների և սեռական դաստիարակության վերաբերյալ հետազոտություններ (Դ.Ն.Խսան, Վ.Ե.Կազան, Դ.Վ.Կոլեսով, Ի.Ս.Կոն, Ա.Գ. Խրիպկովա, Յ.Ս.Գրիգորյան), երիտասարդների անձնական և անուսնաբնտանեկան կյանքին նախապատրաստելուն նվիրված հետազոտություններ (Ի.Ա.Արքանով, Վ.Ի.Բարսովի, Ի.Վ.Բեստովիչ-Լադա, Ի.Վ.Գրեբեննիկովա, Լ.Վ.Թորգոնյան):

Դեսազուտության մեթոդների ընտրությունը կատարվել է քննարկվող հիմնահարցերի բնույթին և լուսաբանվող մանկավարժական երևոյթների, փաստերի

առանձնահատկություններին համապատասխան: Հետազոտության մեթոդներ են հանդիսացել՝

- հետազոտության հիմնախմբի վերաբերյալ գրականության տեսական վերլուծություն, համեմատման, համադրման, գիտահետազոտական մեթոդները,
- փորձարարական վերլուծության մեթոդներ, դիտումներ, հարցումներ, գրույցներ, դիագնոստիկ և ստուգիչ թեստեր, մանկավարժական գիտափորձ, գիտափորձի անփոփում և ստուգված արդյունքների վերլուծություն:

Հետազոտության գիտական նորույթ:

- Բացահայտվել և ճշգրտվել են «սեռական ցանկավիրություն», «սեռական մշակույթ», «սեռային հավասարություն», «սեռային տարրերակում», «սեռային զարգացում», «սեռական դերեր», «սեռական առողջություն», «սեռական իրավունք» և այս կարգի այլ հասկացություններ:
- Ուսումնասիրվել և վերլուծվել է սեռական դաստիարակության խնդիր դրվածքն անտիկ շրջանի փիլիսոփաների և դասական մանկավարժների ստեղծագործություններում, բացահայտվել է այդ ուղղությամբ պատմական հարուստ փորձի առկայությունը և դրա կիրառելիության հնարավորությունները հարակրթական ոլորտի զարգացման և սեռական դաստիարակության բնագավառում կամխատեսվող բարեփոխումների պայմաններում:
- Բացորոշվել և սահմանվել է սեռական դաստիարակության նպատակը (նեղ և լայն իմաստով), որոշարկվել են սեռական դաստիարակության առանձնահատկությունները, միջոցներն ու մեթոդները հանրակրթական միջին և ավագ դպրոցներում, որոշվել են սեռական դաստիարակության բարոյահմացական դրդապատճառներն ու արժեքային բաղադրատարերը, բնորոշվել է սեռական դաստիարակության էությունը և բովանակությունը հանրակրթության բարեփոխման և զարգացման արդի պայմաններում:
- Մշակվել է միջին և ավագ դպրոցականների սեռական դաստիարակության մանկավարժական մոդելը, տեսականորեն հիմնավորվել և վերահիմնաստավորվել է դաստիարակության ամբողջական համակարգում սեռական դաստիարակության տեղն ու դերը և փոխադարձ կապը դաստիարակության նյուս բաղադրատարերի հետ:
- Տեսականորեն հիմնավորվել և գիտափորձով հաստատվել են միջին և ավագ դպրոցականների սեռական դաստիարակության արդյունավետ իրականացման մանկավարժական պայմանները, որոնք կարող են ներդրվել մեր կողմից առաջարկվող «Սեռական դաստիարակության հիմունքներ» նախասիրական պարապմունքի կրթադաստիարակչական գործընթացում և այդ դասընթացի շափորշիչների մշակման աշխատանքներում:

Հետազոտության տեսական նշանակությունը:

- Ամբողջացվել և համակարգվել են միջին և ավագ դպրոցականների սեռական դաստիարակության բովանդակության հայեցակարգային հիմնադրությները, հետևաբար սույն հետազոտությունը որոշակի ներդրում է սեռական դաստիարակության տեսության հիմնավորման և հաստատման տեսանկյունից:
- Հստակեցվել և ճշգրտվել են սեռական դաստիարակության էության, բովան-

դակության և սեռատարիքային անցումային փուլերի առանձնահատկությունների, դաստիարակության ամբողջական համակարգում սեռական դաստիարակության տեսական նշանակության վերաբերյալ պատկերացումները:

- Եթազոտության արդյունքները պարունակում են տեսական դրույթներ և մոտեցումներ, որոնք խորացնում են մեթոդաբանական գիտելիքները և պատկերացումները դպրոցականների սեռական դաստիարակության մասին, բացահայտում են դպրոցի ուսումնադաստիարակչական գործընթացում դրա կազմակերպման մանկավարժական պայմանները:

Եթազոտության գործնական նշանակությունը:

- Առաջադրվող սեռական դաստիարակության մոդելի և մանկավարժական պայմանների ներդրումը գործնականում կնպաստի դպրոցականների սեռական դաստիարակության գործընթացի արդյունավետության բարձրացմանը:
- Գիտափորձով ստուգված դիդակտիկական նյութերը և առաջարկվող մոտեցումները կարող են երաշխավորվել և ներդրվել դպրոցներում, թժկահոգեբանական կենտրոններում, ընտանիքում երեխանների սեռական դաստիարակության, ուսուցիչների մասնագիտական պատրաստության, ինչպես նաև ուսուցիչների վերապատրաստման և որակավորման բարձրացման գործընթացներում:
- Եթազոտության արդյունքում ստեղծված եզրակացությունները կարող են ներդրվել միջին և ավագ դպրոցի դաստիարակության ամբողջական համակարգում, «Սեռական դաստիարակության հիմնումներ» նախասիրական պարագմունքի կրթադաստիարակչական գործընթացում և դրա չափորոշիչների մշակման աշխատանքներում:

Պաշտպանության եճ ներկայացվում հետևյալ դրույթները:

1. Սեռական դաստիարակությունը դաստիարակության ամբողջական համակարգի բաղադրատարը է. այն սերտորեն կապված է դաստիարակության մյուս բաղադրամասների հետ: Սեռական դաստիարակության համակարգ ստեղծելու, սեռական դաստիարակության խնդիրներ առաջադրելու և դրանք լուծելու համար էական նշանակություն ունի սեռական դաստիարակության հասկացությունների պարզաբանումը, սահմանումն ու համադրումը, դրանց քննական վերլուծությունը:
2. Դեռահասների սեռական դաստիարակության բովանդակությունը հիմնվում է հոգևոր արժեքների, ազգային սովորույթների և պատմա-մշակութային պահանջությունների, այդ ուղղությամբ համամարդկային պատմական հարուստ փորձի և դրա կիրառելիության հնարավորությունների հաշվառման վրա՝ պայմանավորված ժամանակակից հասարակության մեջ դեռահասների սեռադերային սոցիալականացման գործընթացի արդյունավետությունը երաշխավորող սեռական վարքի սոցիալ-հոգեբանական գործոններով:
3. Սեռական մշակույթն անձնային որակ է, սոցիալական ինստիտուտներում իրականացվող սեռական դաստիարակության արդյունք, որի չափանիշներն են համարվում արժեքային կողմնորոշումները, սեռական առողջության պահպանման հիմունքների վերաբերյալ գիտելիքների առկայությունը, բարոյական

Վարդագիծը: Անձի սեռական մշակույթն ընդհանուր մշակույթի մասն է, սեռական վարդի միջոցով հաստատնան ձև սոցիոմշակութային միջավայրում. այն ուղղված է մարդկային ցեղի շարունակմանը, կենսասոցիալական, հեղոնիստական, բարոյական, գեղագիտական հետաքրքրությունների, իմացական, հաղորդակցական, փոխհատուցողական, ստեղծագործական պահանջմունքների բավարարմանը:

4. Սեռական դաստիարակության արդյունավետությանը նպաստող մանկավարժական պայմանները և նորելք ընդգրկում է մերողների, հնարների և միջոցների համախումբ, որոնք համապատասխանում են սեռական մշակույթի ձևավորման ընդհանուր տրամաբանությանը:
5. Դպրոցականների սեռական դաստիարակության ուղղված աշխատանքների կազմակերպումը ընթանում է երեք ուղղությամբ.
 - ծնողների բարոյասեռական և գենդերային լուսավորության ուղղված աշխատանքների միջոցով,
 - ուսումնական առարկաների դասավանդման գործընթացում,
 - նախասիրական և արտադասարանական աշխատանքների ընթացքում:
Հետազոտության բազա են հանդիսացել Երևան քաղաքի թիվ 61, 72, 157, հանրակրթական դպրոցները:

Հետազոտության արդյունքների հավաստիությունը և հիմնավորվածությունը ապահովվում է հետազոտական նյութի տեսական վերլուծությամբ, որի համար կիրառվել են հետազոտության նպատակներին համապնդեք հանալիր մեթոդներ, կիրառվել են նաև հետազոտության արդյունքների մարեմատիկական մշակումներ:

Հետազոտության արդյունքների փորձարկումն ու ներդրումը կատարվել է հետազոտության արդյունքները ներկայացնող հրապարակումների և գիտական գեկուցումների միջոցով հաշատուղ Արովյանի անվան ՇՊՄՀ-ի ընդհանուր մանկավարժության ամբիոնում, նաև գիտական համաժողովների և ընթերցումների ընթացքում:

Ասենախոսության կառուցվածքն ու ծավալը: Ասենախոսությունը բաղկացած է ներածությունից, երկու գլխից, եղրակացությունից, օգտագործված գրականության ցանկից և հավելվածից: Ասենախոսության ընդհանուր ծավալը 172 համակարգչային է գլ. է:

ԱՏԵՆԱԽՈՍՈՒԹՅԱՍ ՀՐՄԱՆԱԿԱԾ ԲՈՎԱՆԴԻՇՈՒՄԸ

Ներածության մեջ հիմնավորվել է թեմայի ընտրությունը և արդիականությունը, բացահայտվել են հետազոտության գիտական նորույթը և պաշտպանության ներկայացված դրույթները, մեկնաբանվել է հետազոտության տեսական ու գործնական նշանակությունը, որոշարկվել է հետազոտության օբյեկտը և առարկան, ձևակերպվել է գիտական վարկածը, սահմանվել են հետազոտության նպատակն ու խնդիրները:

«Դեռահասների սեռական դաստիարակության գիտատեսական հիմունքները» խորագրով առաջին գլուխը կազմված է երեք ներագլխից:

«Դեռահասների սեռական դաստիարակությունը որպես սոցիալ-մանկավարժական հիմնախնդիր» առաջին ենթագլխում սեռական դաստիարակության հար-

ցերը դիտարկվում են իրավական, սոցիալական, բարոյահոգեբանական հարցերի համատեքստում: Դեռահասը ձգտում է հաստատվել սոցիալական դաշտում, ինաստավորել իր իրավունքներն ու պարտականությունները: Ձևավորվում է նոր վերաբերունք շրջապատի, հասակակիցների և մեծահասակների, նաև ուսման և գիտելիքների նկատմամբ: Անցունային շրջանում սեռական զարգացմանը բնորոշ են հետևյալ առանձնահատկությունները՝ կազմը սեռական զարգացման, սեփական մարմնի և հոգեկանի մասին պատկերացուների միջև, զգայական և սեռական պահանջնունքների և սեռական ինքնանույնականացման, սեռական արժեքների անհատական համակարգի ձևավորում, գերսեռականության հակում և այլն: Որոշ սոցիոլոգներ կարծում են, որ դեռահասների սեռական ակտիվության աճն ամենից առաջ սեռական բարոյականության ազատականացման և երիտասարդական յուրահատուկ ենթանշակույթի հետևանք է: Դեռահասը ընտրում է շիման այն միջավայրը, որը համապատասխանում է իր վարքի ոճին և այն աճրապնդում է: Այսօր նկատվում է ժամանակակից դեռահասի սոցիալական դիմանկարի որոշակի խեղաքութում: Դա կապված է երեխաների և դեռահասների առողջության նկատմամբ պետության և հասարակության ոչ բավարար ուշադրության, երեխաների վնասակար սովորությունների և սեռական ակտիվության մասին ծնողների ոչ ճիշտ իրազեկվածության, ինչպես նաև զանգվածային լրատվամիջոցների «անառողջ» կենսակերպի խորհրդանշների (ծխախոտ, գարեջուր, համասեռամոլություն և այլն) անվերահսկելի քարոզչության հետ:

Այսպիսով, դիտարկելով սեռերի փոխարարքերությունների այնպիսի խնդիրներ, ինչպիսիք են ժողովրդագրական ճգնաժաններ՝ կապված արտագաղթի և երեխաների ծնելիության նվազեցման, թրամոլության և հարթեցողության, և այս կարգի այլ արտավագոր երևույթներ, զայխ ենք այն եղբակացության, որ դրանք առաջին հերթին տանում են ազգային գենոֆոնից քայլայնան. այն կասեցնելու համար պետության կողմից վերահսկվող սեռական դաստիարակության, դպրոցական առողջապահության, բժշկական, իրավական և մանկավարժական լուրջ միջամտություն է պահանջվում:

«Սեռական դաստիարակության հասկացությունները, խնդիրները, ժամանակակից տեսություններն ու դրանց պատմաքննական վերլուծություններ» երկրորդ ենթագլուխը նվիրված է սեռական դաստիարակության խնդիրների և դրանց վերաբերությունը ժամանակակից տեսությունների և պատմագրական իրողությունների քննարկմանը: Ըստ ամենային վերլուծվել են «սեբս» (սեռ), «գենդեր», «սեռային զարգացում», «սեռական ցանկասիրություն» (սեքսուալություն), «սեռական մշակույթ», «սեռադերային հանրայնացում», «սեռային նույնականացում» և այս կարգի այլ հասկացություններ: Սեռական դաստիարակության հասկացությունների վերլուծությունից ելնելով առանձնացվել են հետևյալ խնդիրները՝ սեռական դաստիարակության քաղաքականության ձևավորում, սեռական դաստիարակության մասնակիցների և նրանց գործառությունների որոշարկում, սեռական դաստիարակության հատուկ գիտելիքների ձեռքբերման համար անհրաժեշտ պայմանների ստեղծում, սեռական դաստիարակության որակի վերահսկողության սահմանում և կազմակերպում, սեռական դաստիարակության գործընթացում սեռական մշա-

կույրի ծևավորում, սեռական գիտակցության՝ որպես սեռաբարոյական գիտելիք-ների հաճակարգի ծևավորում, անձի սեռադերային հանրայնացում, հակառակ սեռի նկատմամբ բարձր ու վեհ բարոյական վերաբերմունքի ծևավորում, սեռական այլասերվածության, թնրանոլության, հարբեցողության նկատմամբ ինունիտետի ծևավորում և այլն:

Ընդհանրացնելով սեռական դաստիարակության վերաբերյալ մարդկության կուտակած դարավոր փորձը, բացահայտվում է, որ հասարակության տարբեր շերտերում և առանձին նարդկանց հայացքներում եղել են մի քանի հանրահայտ դիրքորոշումներ, որոնց վերլուծությունը, կարծում ենք, կօգնի ինչպես սեռական դաստիարակության ռազմավարության և մարտավարության խնդիրների մշակման գործին, այնպես էլ մարդկանց առանձին խմբերի հնարավորություն կտա ստեղծել սեռականության սեփական փորձի որոշակի համակարգ: Սեռական դաստիարակության ամենատարածված դիրքորոշումներից մեկը **մաքրակրոն** (պուրիտանական) ուղղությունն է: Սեծահասակմները՝ առաջնորդվելով սեռական հարցերի վերաբերյալ սեռական փորձով և մանկավարժական իրենց սահմանափակ գիտելիքներով, երեխաներին սեռական հարցերի վերաբերյալ տեղեկություններ չեն հաղորդում: Նրանք աշխատում են երեխաների հետ երբեք չխոսել սեռական հարցերի նաևին, իսկ եթե խոսում են, ապա միայն բացասական տոնայնությամբ: Տարածված մոտեցումներից մեկը **տեսական** ուղղությունն է. այս դեպքում թե՛ ծնողները, թե՛ ուսուցիչները բավարարվում են միայն սեռական հարցերի վերաբերյալ տեսական գիտելիքներ հաղորդելով, որոնք սովորաբար շատ ընդհանուր բռնույթ են կրում: Սեռական դաստիարակության հանրահայտ մոտեցումներից մեկը **ընտանեկան** ուղղությունն է: Որոշ ծնողներ և կրոնական կազմակերպություններ կարծում են, որ սեռական դաստիարակությունն ամբողջովին ընտանիքի գործն է, նրան չպետք է խառնվի ոչ դպրոցը, ոչ էլ հասարակությունը: Այս տեսակետը գոյություն ունենալու իրավունքը ունի և գործ չէ տրամաբանությունից, քանի որ յուրաքանչյուր ընտանիքում երեխաները բախվում են իրենց ծնողների տեսակետներին և կարծիքներին. արդյունքում որդիների և հայրերի ավանդական հակասությունը հասնում է նվազագույնի: Այսուհանդերձ, սեռական հարցերի նաևին ծնողներից ստացած չափից ավելի ծայրահեղական հայացքները կարող են տարրերվել այն ամենից, որ երեխաները տեսնում են հեռուստացույցով, կարդում են գրքերում և ամսագրերում: Արդյունքում կարող է անվստահություն առաջանալ ծնողների հանդեպ և բացառել այն ամենը, ինչ քարոզել են նրանք: Արևմտագրում այսօր սեռական դաստիարակության ամենատարածված նորել-ներից մեկը **համայիր** ուղղությունն է. այն ենթադրում է ընտանիքի և դպրոցի փոխադարձ համագործակցությունը սեռական դաստիարակության գործում: Այս մոդելն ամենահեռանկարայինն է, քանի որ երեխաները լիարժեք և անհրաժեշտ տեղեկություններ են ստանում, ծանոթանում են նաև տարրեր մարդկանց տեսակետներին, միաժամանակ հնարավորություն ունեն համեմատելու և սեփական դիրքորոշումներ մշակելու: Այս մոդելը տեսական լուրջ պատրաստվածություն է պահանջում ինչպես ծնողներից, այնպես էլ ուսուցիչներից և դաստիարակներից: Այսպիսով, սեռերի միջև փոխարաբերությունների բարոյական

մակարդակը հնարավոր է բարձրացնել միայն դպրոցի և ընտանիքի համատեղ և տևական, նպատակառուղիված և համակարգված ազդեցությունների ամբողջական միջոցառումների շնորհիվ:

«Սեռական դաստիարակության հիմնահարցի դրվածքն անտիկ շրջանի փիլիսոփաների և դասական մանկավարժների հայացքներում» երրորդ եմքագույշը հիմնականում կրում է պատմամշակութային բնույթը: Անտիկ շրջանից մինչև 20-րդ դարը դիտարկվել և տրամաբանական և համենատական զուգահեռներ են անցկացվել սեռական դաստիարակության, սեռային կամ գեներային իրավահավասարության, սեռային տարրերակնան և այս կարգի այլ հասկացությունների պատկերացումների և ընթանումների միջև: Դնագոյն քաղաքակրթությունների պատմությունը որոշ իմաստով նաև տղամարդկան հակադրամիասնությունների էվոլյուցիոն զարգացման պատմությունն է և համամարդկային միտքն այդ հարցերը մշտապես ունեցել ու պահել է իր ուշադրության կենտրոնում: Դանգամանորեն քննարկվել են Պլատոնի, Արիստոտելի, Ստրաբոնի, Կոունելիոս Տակիտոսի, Քվինթիլիանոսի, նաև ֆրանսիական հումանիստական մանկավարժության ականավոր ներկայացուցիչներ Ռաբլեի, Ֆենելոնի, գիտական մանկավարժության հիմնադիր Յ.Ա. Կոմենսկու, Զոն Լոկվի, Ժ.Ժ.Ռուտոյի և այլոց աշխատություններում տեղ գտած սեռական դաստիարակության հարցերը: Դրանցում կարմիր թելով անցնում է այն գաղափարը, ըստ որի՝ կնոջ կրթությունը հոգեսեռական դաստիարակությանը նպաստող անհրաժեշտ գործն է: Յ.Ա.Կոմենսկին լինելով բարձրաստիճան հոգեսեռական հակադրվում է ինչպես անտիկ, այնպես էլ իր ժամանակի օշանակող մտածողներին, նաև կրոնին և աստվածաշնչին՝ ներկայացնելով այդ շրջանի ամենաառաջադեմ գաղափարներից մեկը՝ դաստիարակության և կրթության հարցում կնոջ և տղամարդու իրավահավասարության գաղափարը: Զ.Լոկվը ծնողներին խորհուրդ է տալիս լինել զգույշ և հետևողական, վերացնել գրգռող ներգործությունները երեխայի երօգեն (տարփածին) գոտիների վրա, խուսափել նեղ և անհարմար հագուստներից, փափուկ և փետրալից անկողիններից, նաև քաղցրավենիքներից և սուր համեմունքներով կերակրատեսակներից, որոնք բորբոքում են արյունը: Ըստ ամենային՝ վերլուծվել են Ժ.Ժ.Ռուտոյի, Կ.Դ.Ռոշինսկու Պ.Պ.Բլունսկու Զ.Ֆրոյդի և այլոց անձի սեռական դաստիարակության և զարգացման վերաբերյալ հայեցակարգային մոտեցումները:

Ա.Ա.Մակարենսկու և Վ.Ա.Սուխոմլիխնսկին երեխայի համակողմանի զարգացման գործուն կարևորելով սեռական դաստիարակության դերն իրենց ստեղծագործություններում տալիս են այդ հարցի ֆիզիոլոգիական, հոգեբանական և մանկավարժական խոր վերլուծությունը:

Սեռական դաստիարակության, դպրոցական առողջապահության, երիտասարդության սեռական առողջության և այլ հարցեր առավել խորությամբ ներկայացվել է նաև հայ, մասնավորապես արևմտահայ դասական մանկավարժների աշխատություններում և հայացքներում: Ալենախոսության մեջ տեղ է գտել 19-րդ դարի արևմտահայ թժիշկ-մանկավարժ Սերովք Վիչենյանի «Մանկատածություն» գրքի քննական վերլուծությունը, որտեղ հեղինակը տարբեր կողմերով դիտարկել է երկսեռ դեռահասների սեռական դաստիարակության առանձնահատկությունները:

Ամփոփելով ատենախոսության առաջին գլխում քննարկված հարցերը հանգել ենք հետևյալին՝

- Սեռական դաստիարակությունը պետք է սկսել ընտանիքում՝ վաղ մանկական տարիքում: Եթե այն սկսվում է միայն դեռահասության շրջանում, ապա դա, ըստ եռթյան, ոչ այնքան դաստիարակություն է, որքան վերադաստիարակություն, որը ենթադրում է անիրազեկության և «փողոցի» դաստիարակության հետևանքի դժվար և երկարատև հաղթահարում:
- Դեռահասների սեռականության (ձեռնաշարժություն, սեռական փորձեր, սեռական կողմնորոշման ձևավորման ժամանակավոր բերություններ և այլն) դրսևորման բնական ձևերի նկատմամբ մեծահասակների անհարկի լարվածությունը, նրանց հսկելը, պատժելու ու վախեցնելը կարող են հանգեցնել հոգեսեռական զարգացման լուրջ խանգարումների:
- Որոշ ծնողներ չեն հանրածակվում կամ էլ չեն կարողանում դեռահասի հետ քննարկել սեռական վարքի, հակաբեղմնավորման, վեճերական իիվանդություններ և այլ հարցեր. արդյունքում բարձիքողի արված իիվանդություններն ու հորմնալ հակաբեղմնավորիչների օգտագործումը, վաղ հյուրածություններն ու դրանց ընդհատումն իրենց հետքն են բողոքում ինչպես սեռական և մանկածնության գործառույթների, այնպես էլ սերունդների առողջության վրա:
- Սեռաբանական գիտելիքները, մանկածնության գործառույթի լիարժեք ձևավորումը, ապագա կնոջ (ամուսնու) առողջության և երջանկության համար պատասխանատվության գիտակցումը ամրապնդում են ամուսնությունն ու ընտանիքը: Ուրեմն՝ սեռական դաստիարակությունը կապված է բժշկամանկավարժական և սոցիալական բարդ խնդիրների հետ, միահյուսվում են ֆիզիոլոգիական-հիգիենիկ, մանկավարժական, բարոյագիտական և գեղագիտական հայեցակարգային մոտեցումները:
- Մեր ուսումնասիրությունների արդյունքում սեռական դաստիարակության մեջ առանձնացվել է միմյանց հետ փոխապաված երկու կողմ՝ սեռական լուսավորություն, որը օգնում է ծիշտ ընկալել սեռերի առանձնահատկություններն ու նրանց փոխսհարաբերությունները և գեներային դաստիարակություն. այն օգնում է սեփական հոգեսեռական անհատականության որոնման և իրագործման նպատակադրմամբ մշակելու սեռական վարքի համարժեք ոճերում և ավելի լայն իմաստով երկու սեռերի փոխսհարաբերություններում:
- Արևոտքի որոշ սեռաբաններ, հոգեբաններ և մանկավարժներ, նկատի ունենալով սեռական հասունացումը, դեռահասության շրջանը համարում են «զգնաժամային» տարիք: Նրանք հիմնականում առաջնորդվում են Զ.Ֆրոյդի հակագիտական այն տեսությամբ, ըստ որի սեռական պահանջմունքը և դրա հետ կապված «լիբիդոն» բախտորոշչ նշանակություն ունի մարդու կյանքում, սեռական պահանջնունքի բավարարումը հանդիսանում է մարդկային կյանքի շարժիչ ուժը, ուրեմն՝ լայն ազատություն պետք է տալ սեռական հակումներին:
- Զ.Ֆրոյդի տեսությունն առաջին հերթին արատավոր է մանկավարժական տեսակետից, քանի որ այն բացարձակապես մերժում է սեռական դաստիարակության ուղղությամբ նախատեսված գրեթե բոլոր միջոցառումները,

- «Կուլտուրական արգելքները», ծնողների, ուսուցիչների և առհասարակ մեծահասակների վերահսկողությունը և այլ գործոններ:
- Ինչպես անտիկ շրջանի, այնպես էլ միջնադարի և դասական մանկավարժների առաջավոր փորձը ցույց է տալիս, որ սեռական ճիշտ դաստիարակության դեպքում դեռահասների հոգեստրային զարգացումը տեղի է ունենում հանգիստ, առանց լուրջ բարդությունների և դժվարությունների:
- «Դեռահասների սեռական դաստիարակության մանկավարժական պայման-ները»** խորագրով երկրորդ գլուխության վերակացած է երեք ենթագլուխություններում միջին և ավագ դպրոցական տարիքում» առաջին ենթագլուխությունները միջին և ավագ դպրոցական տարիքում» առաջին ենթագլուխությունները մեկնարանել են դեռահասների հոգեստրայական զարգացման փուլերը, տարիքային պարբերացումը: Սեռական հասունության շրջանը մարդու ընդհանուր հասունության գլխավոր փուլերից է. դա մի գործընթաց է, որը կենսաբանական փոփոխությունների հետ միասին իր մեջ ներառում է նաև հոգեկան, մշակութաբանական փոփոխություններ: Անձի ձևավորման գործընթացում սեռական հասունությունը կենսաբանական և սոցիալ-հոգեբանական բարդ երևույթ է. այն ընդգրկում է ընտանեկան ավանդույթների, սովորույթների, ազգային մկարագրի, տարածաշրջանի, բնակլիմայական պայմանների, կոնկրետ տվյալ պատճական կացութաձևի և այլ գործոններ: Որպեսզի մարդու գիտակցի իր սեռային պատկանելիությունը, յուրացնի և կատարի համապատասխան սեռային գործողություններ, նա պետք է դառնա կամ տղամարդ, կամ կին, քանի որ սեռական նույնականությունն անձին ենթակում է օտարման իր սեռային պատկանելիությունից, յուրացնում է խորը հակումներ, վարքի նորմեր, ոճեր, հոգեստրական յուրահատուկ կողմնորոշվածություն հակառակ սեռի նկատմամբ և այլն: Միջին դպրոցական տարիքից սկսվում է սեռական հասունության առավել ակտիվ փուլը. այն սեռական հասունության և սեռական դաստիարակության նոր շրջանն է՝ ավագ դպրոցական տարիքը: Գիտական հետազոտությունները բերում են այն համոզման, որ յուրաքանչյուր տասնամյակ (նույնիսկ հնգամյակ) նոր փոփոխություններ, անցումային նոր երևույթներ է ի հայտ բերում՝ կապված գիտատեխնիկական առաջնաբացի, ուրբանիզացիայի, աքսելերացիայի, հասարակության կենսանակարդակի և այլ գործոնների հետ: Կյանքի ազատականացումն իր հետ բերում է նաև սեռական դաստիարակության նկատմամբ ավանդական մոտեցումների վերանայում և նոր պատկերացումներ: Սեռական դաստիարակության վերաբերյալ ժամանակակից գիտության մեջ կա երկու տեսակետ. առաջին, սերը չի կարելի նույնացնել կամ հավասարեցնել սեքսին, քանի որ այն մարդու զգացմունքների և ապրումների հանրագումարն է: Մյուս տեսակետն այն է, որ մարդկային բոյլոր զգայական պատկերացումները, ձգտումները, ցանկությունները ծագում են մեկ ընդհանուր աղբյուրից՝ լիբիդոյից: Այդպես է բնորոշում Զ.Ֆրոյդն իր «Զանգվածային հոգեբանություն և «Ես»-ի վերլուծություն» գրքում: Ժամանակակից մոտեցումները մի կողմից քննադատում են ֆրոյդիստական գնահատումները, մյուս կողմից սահմանում են, որ մարդու մեջ կան որոշակի սեռական պահանջնունքներ, որոնք միանշանակ չեն կարող ներկայացնել և իրենց բավարարումը մեկ եղանակով ստանալ: Յուրաքանչյուր անհատ

ունի որոշակի բնատուր սեռական պահանջմունքներ, կարողություններ, սեռական վարք, որոնք կարող են ներկայանալ որպես կինկությ պայմանների և նրա անձի ծևավորման հանրագումար: Անձի զարգացման գործընթացում կամ վարդի կարգավորման, վերահսկման և կառավարման տարբեր մակարդակներ և որակ-ներ: Այսպիսով՝ սեռական դաստիարակության վերաբերյալ ներ ուսումնասիրությունները հնարավորություն են տալիս եղանակներ, որ սեռական հասունության, նրա բնակման զարգացման և պատշաճ գնահատման համար անհրաժեշտ է սեռական զարգացումը դիտարկել տարբերակված՝ տղաների և աղջիկների նույն դասարանցի լինելը չհամարել նույնական, քանի որ նրանց սեռական զարգացման գործընթացը դեռահասության փուլում ընթիուա 2-3 տարվա տարբերություն ունի: Այդ փուլը գրականության մեջ հայտնի է պուրերտացիայի նախնական, բուն և ավարտուն շրջան անվանումով. այն սկսվում է դպրոցական, աշակերտական ուսումնառության շրջանում և ավարտվում է դրանով:

«Դեռահասների սեռական դաստիարակության միջոցներն ու մեթոդները հանրակրթական դպրոցում» Երկրորդ ենթագլխում հանգամանորեն դիտարկվել են հանրակրթական դպրոցում սեռական դաստիարակության միջոցներն ու մեթոդները, ներկայացվել են դրանց կազմակերպման, իրականացման փաստացի նկարագրումներ: Սեռական դաստիարակության մոդելի առանցքը դպրոցականների դաստիարակության առանձնահատուկ մեթոդների և մոտեցումների անհրաժեշտության գաղափարի հիմնավորումն է: Դաստիարակության մեթոդների ընտրության խնդիրը նանկավարժության ամենաբարդ խնդիրներից մեկն է: Իրենց աշխատություններում այդ հարցերն են արժարժել Ն.Ի.Ռոլդիրկը, Ն.Կ.Գոնչարովը, Ֆ.Ֆ.Կորուլյովը, Տ.Ա.Իյինան, Ի.Ս.Սարինենկոն, Ի.Տ.Օգորոդնիկովը և ուրիշներ: Մանկավարժության գործընթացի իրական պայմաններում մեթոդները հանդես են գալիս միասնաբար: Սենք տարբերակել ենք սեռական դաստիարակության նկատմամբ **համակարգային-կառուցվածքային, համալիր և գործունային** մոտեցումները: Սեռական դաստիարակության համակարգային-կառուցվածքային մոտեցման էությունը ներկայացվել է երեք հիմնական դիրքորոշումների տեսանկյունից:

- սեռական դաստիարակությունը դիտարկել ենք որպես մանկավարժական ամբողջական գործընթացի բաղկացուցիչ մաս,
- սեռական դաստիարակությունը դիտարկել ենք որպես մանկավարժական ամբողջական համակարգ,
- սեռակերային հանրայնացման ենթարկվող անհատը մեր կողմից դիտարկվել է որպես համակարգային գոյացություն, որի կառուցվածքային բաղադրիչները ներկայացված են անհատականության իմտեգրալ ուսումնասիրության տեսանկյունից:

Սեռական դաստիարակության **համալիր** մոտեցման էությունը արտահայտվում է դեռահասների դաստիարակության բոլոր կողմերի փոխապվածությամբ: Այդ կապը նպատակ ունի երեխաների մեջ ծևավորել համապատասխան վարք, գիտակցություն և հնտություններ, ծևավորում է որոշակի վերաբերմունք վարդի նմի նկատմամբ (կազմվածք, քայլվածք, շարժումների դիմանիկա և այլն): Սե-

ռական դաստիարակության նկատմանը **գործունային** մոտեցման էությունն այն է, որ դրոշակալի հաճատեղ գործունեության տեղում ու դերը անձի հոգեսեռային զարգացման գործում: Անձի կայացումն ու նրա սեռադերային սոցիալականացումն իրականացվում է շրջապատի մարդկանց հետ շփման միջոցով: Այդ ընթացքում երեխան տեղեկություններ է ստանում ընտանիքի մասին իրեն շրջապատող այլ մարդկանցից: Սեռական դաստիարակության գործում կարևորել ենք գեներային մոտեցումը: Անձի ծիչտ ծևավորման համար անհրաժեշտ է ամեն կերպ ամրապնդել սեռական զարգացման այս տարրը, նպաստել, որպեսզի այն ունենա սոցիալապես արժեքավոր բովանդակություն, յուրաքանչյուր երեխայի մեջ կերպավորել պատկերացումներ իսկական տղանարդու և կնոջ մասին, այդ պատկերացումներին համապատասխանելու մղում սերմանել: Դպրոցում սեռական դաստիարակության իրականացման ցանկացած փուլում կարող են կիրառվել ինչպես անհատական, այնպես էլ խմբային աշխատանքի մեթոդներ՝ դասախոսություններ, բանավեճեր, գրույցներ, «սարդուստայն», մարզում, անհատական խորհրդատվություն, դերային խաղեր, նոտագրություն, մեղիտացիա և այլն: Ինչպես անհատական, այնպես էլ խմբային մեթոդներն ուղղված են անձի զարգացման խնդիրների լուծմանը: Դրական է այն հանգամանքը, որ մասնակցությունը խմբի աշխատանքին դրդում է դեռահասին անհատապես շփվելու ուսուցչի հետ, նպաստում է նրանց միջև վստահելի փոխհարաբերությունների ծևավորմանը: Հոգեբանական առումով այլ մարդկանց հետ փոխազդեցությունը նպաստում է անձի ինքնահրացմանը:

Սեռական դաստիարակության մեթոդներն ու մոտեցումները նպաստում են սերերի փոխհարաբերությունների ոլորտում բարոյական նորմերի և նպատակադրումների էության ծիչտ զմբռնման և շփման ժամանակ նրանց հետևելու անհրաժեշտության ծևավորմանը, որն էլ ապահովում է հասարակության հոգևոր և ֆիզիկական առողջության բարձր մակարդակը:

Ատենախոսության **«Սեռական դաստիարակության մողելի արդյունավետության փորձարարական ստուգման արդյունքները»** երրորդ ենթագլխում ներկայացված են հետազոտության արդյունքների ստացման քանակական տվյալները: 2006-2008 ուսումնական տարիներին փորձարարական դասարաններում գրականության և կենսաբանության նախասիրական պարապմունքները անցկացվել են մեր կազմած «Սեռական դաստիարակության հիմունքներ» ծրագրով: Ստուգողական դասարանում աշակերտների ուսուցումը կատարվում է նույն ուսումնական ծրագրի շրջանակներում: Գիտափորձի հիմնական նպատակներն են.

- վարկածի գործնական կարևորության ստուգում, ըստ որի գեներային մոտեցումը դեռահասի սեռական դաստիարակության հիմքն է,
- կենսաստցիալական տեսանկյունից տալ բնության մեջ մարդու տեղի և դերի սահմանումը,
- կենսաբանական առարկաները դիտարկել որպես սովորողների սեռական դաստիարակության տեսական հիմք, որի առաջնահերթ խնդիրը նրանց կողմից գեներային հիմնախնդիրների և սեռական մշակույթի գիտակցումը և

աղջիկների սեռական լուսավորությունն է,

- կենսաբանության ուսուցման ընթացքում սեռական դաստիարակության նոդելի գործնական իրականացման արդյունավետության աստիճանի որոշարկելը:

Նետազոտության մեջ ընդգրկվել է մայրաքաղաքի տարբեր դպրոցների 250 մասնակից: Երկու տարի շարունակ փորձարարական խմբի մասնակիցները հաճախել են «Սեռական դաստիարակության իմանունքներ» նախասիրական պարապմունքներին: Պետք է նշել, որ սեռական փոխհարաբերությունների մշակույթի ձևավորման աստիճանը դժվար է տալ հենց այդ հասկացության մեթոդաբանական ապարատի բոլորության պատճառով, քանի որ այն դեռ նոր է ձևավորվում: Այդուհաններձ, օգտվելով մշակույթի այլ տեսակների ձևավորվածության գնահատականի նկատմամբ ժամանակից գիտության մեջ եղած մոտեցումներից, կարելի է առաջարկել դրա գնահատման սեփական տարբերակը:

▪ արժեքային համակարգ, որի չնորիկվ իրականացվում է դեռահասի սեռադերային հանրայնացումը,
▪ պատրաստվածությունը պատասխանատու ամուսնությանը,
▪ սեռական առողջության պահպանման իմանունքների իմացությունը:

Ըստ դրա առանձնացրել ենք սեռական մշակույթի երեք կարևոր չափանիշ՝

Սեռական մշակույթի ձևավորման մակարդակի բացահայտման համար կիրառել ենք Ս.Ա.Բուլասսի մեթոդով թեստավորումը, Վ.Շուլցի միջանձնային հարաբերությունների վերաբերյալ հարցաթերթիկը, նաև հանձնարարվել է շարադրությունը «Կնոջ և տղամարդու դերը ընտանիքում», «Սերը որպես բարձրագույն զգացում» և այլն: Ելակետային անկետավորման տվյալները, որը մեր կողմից ամեցկացվել է 2006-ին 8-րդ դասարամի աշակերտների մոտ ներկայացված են այսուսակ 1-ում:

Աղյուսակ 1 Նեռահասների՝ սեռական մշակույթի մասին ուսեցած գիտելիքների ելակետային հետազոտության արդյունքներ (2006թ., %-մերու)

Դեռահասների սեռական մշակույթի ձևավորման չափանիշներ	Փորձարարական խումբ (125 մասնակից)			Ստուգողական խումբ (125 մասնակից)		
	ցածր	միջին	բարձր	ցածր	միջին	բարձր
Սեռական մշակույթի ձևավորման մակարդակներ	ցածր	միջին	բարձր	ցածր	միջին	բարձր
Արժեքային կողմնորոշումներ, որոնք որոշում են սեռադերային սոցիալականացումը	46	46	8	45	43	12
Պատրաստվածությունը պատասխանատու ամուսնության	42	48	10	43	48	9
Սեռական առողջության պահպանման իմանունքների իմացությունը	51	40	9	54	36	10
Միջին թվարանական ցուցանիշը	46,3	44,7	9	47,3	42,3	10,3

Ինչպես երևում է ստացված ցուցանիշներից, ստուգողական և փորձարարական խմբերում հետազոտության արդյունքները գրեթե նույնն են: Փորձարարական խմբում հետազոտվածների 46,3 %-ը, ստուգողական խմբում՝ 47,3 %-ը սեռական մշակույթի ցածր մակարդակ ունեն, որը թեստի չափանիշներով նշանակում է, որ այդ դեռահասները ինքնանմիով են, գերադասում են մենակությունը, նրանք իրենց մասին ունեն ուրժացված կամ ցածր ինքնագնահատական, դժգոհ են իրենցից, ընտանիքում իրենց համարում են ավելորդ, կոնֆլիկտներ ունեն ծնողների հետ և այլն: Դաղորդակցության բարձր մակարդակ փորձարարական խմբում ունեն սովորողների 9%-ը, ստուգողականում՝ 10,3 %-ը: Նրանք մարդանու են, գրուցասեր, սիրում են լինել ուշադրության կենտրոնում, հաճուքով շվիլում են միմյանց հետ, ունեն համապատասխան ինքնագնահատական: Սովորաբար նրանք ամբողջական ընտանիքի երեխաներ են, որտեղ ծնողները ընկերություն են անում իրենց երեխաների հետ: Փորձարարական աշխատանքի եզրափակիչ փուլում կրկին ստուգում անցկացվեց ի հայտ բերելու դեռահասների սեռական մշակույթի ծևավորվածության մակարդակի փոփոխությունները: Ստացված նոր տվյալների արդյունքները տես այսուսակ 2-ում:

Աղյուսակ 2

Դեռահասների՝ սեռական մշակույթի մասին ունեցած գիտելիքների վերջնական հետազոտության արդյունքներ (2008թ., %-ներով)

Դեռահասների սեռական մշակույթի ծևավորվածության չափանիշներ	Փորձարարական խումբ (125 մասնակից)			Ստուգողական խումբ (125 մասնակից)		
	ցածր	միջին	բարձր	ցածր	միջին	բարձր
Սեռական մշակույթի ծևավորվածության մակարդակներ						
Արժեքային կողմնորոշումներ, որոնք որոշում են սեռադերային սոցիալականացումը	23	40	37	39	42	19
Պատրաստվածությունը պատասխանատու մուսնության	17	42	41	29	54	17
Սեռական առողջության պահպանման իմանունքների իմացություն	22	34	44	31	48	21
Միջին թվաբանական ցուցանիշը	20,6	38,7	40,7	33	48	19

Ստացված տվյալների վերլուծությունը ցույց է տալիս, որ փորձարարական խմբի դեռահասների հայացքներում և դատողություններում կատարվել են նշանակալի փոփոխություններ, մինչդեռ ստուգողական խմբում փոփոխություններն աննշան են: Վերջնական ախտորոշման համար օգտագործել ենք՝ պոտենցիալ ռոմանտիկ ընկերությունը գնահատելու չափանիշների որոշման հարցաքերթը, «Արժեքային կողմնորոշում» մեթոդիկան (Մ.Ոլկիչ): Սովորողներին առաջարկվեց գրել շարադրություն «Նամակ սիրած մարդուն», «Ամուսնությանը հոգեբանորեն պատրաստ լինելու իմնական բաղադրիչները» և այլն: Վերլուծվեցին եզրա-

փակիչ սեմինարի արդյունքները, որի շրջանակներում անցկացվեց «Դայացք ապագայից» ինքնահայեցությունը (մեղիտացիան): Փորձարարական աշխատանքի կազմակերպումը բույլ տվեց բացահայտել դեռահասների մեջ սեռական մշակույթի ծևավորվածության աստիճանը և նախագծել զարգացման հետևյալ դիմանմիկան (տես աղյուսակ 3-ը):

Աղյուսակ 3

Սեռական մշակույթի ծևավորման դիմանմիկան

Մակարդակներ	Փորձարարական խումբը փորձը սկսելուց առաջ և հետո	Ստուգողական խումբը փորձը սկսելուց առաջ և հետո		
Բարձր	9	40,7	10,3	19
Միջին	44,7	38,7	42,3	48
Ցածր	46,3	20,6	47,3	33

Այսպիսով, մեր կողմից կատարված փորձարարական աշխատանքի արդյունքում հաստատվեց, որ ժամանակակից դպրոցում «Կենսաբանություն» առարկայի «Մարդ» բաժնի դասավանդման ընթացքում բավարար ուշադրություն չի դարձվում դեռահասների սեռական դաստիարակությանը: Մեր կարծիքով «Սեռական դաստիարակության հիմունքներ» նախասիրական պարապմունքի ներդրումը նպաստում է դեռահասների սեռադերային սոցիալականացման և սեռական լուսավորության ոլորտում եղած բացերի վերացմանը: Բացի դրանից նախասիրական պարապմունքի ծրագիրը համագործածական բնույթ ունի և մարդու գեներացիային և ֆիզիոլոգիական զարգացման տեսական վերլուծությունն է: այն ենթադրում է դեռահասների սեռադերային հանրայնացման ակտիվ ծների կիրառություն և դասախոսություններ սեռական հարաբերությունների ոլորտում նրանց լուսավորելու համար:

Հետազոտության արդյունքների վերլուծության հիման վրա արվել են հետևյալ եզրակացությունները.

1. Սեռական դաստիարակությունը նպատակառուղված, ամբողջական գործներաց է. այն ուղղված է հասարակության մեջ սեռային դերերի համրայնացմանը, հասարակական ու անձնական կյանքում սեռերի միջև ճիշտ փոխհարաբերությունների հաստատմանը, սեռական լուսավորության միջոցով անձի նախապատրաստմանը սեռական կյանքին:
2. Սեռական դաստիարակության վերաբերյալ մանկավարժական ուսումնասիրությունները հնարավորություն են տալիս եզրակացմելու, որ սեռական հաստության, նրա բնականոն զարգացման և ճիշտ գնահատման համար անհրաժեշտ է սեռական զարգացման գործներացը դիտարկել տարրերակված եղանակով, քանի որ սեռական զարգացման գործներացը դեռահասության փուլում ընդհուպ 2-3 տարվա տարրերություն է ունենում: Այդ փուլը գրականության մեջ հայտնի է պարետացիայի նախական, բուն և ավարտուն շրջան անունով:
3. Սեռական դաստիարակությունը դաստիարակության ամբողջական համա-

- կարգի բաղադրատարը է, անձի սոցիալականացման կարևոր հատկանիշ՝ այն մարդու հասարակական և միջանձնային հարաբերություններում ներքին կարգավորիչի դեր է կատարում, նպաստում է անձի ներդաշնակ կեցությանը, սեռական դաստիարակության արդյունավետ իրականացմանը:
4. Սեր հետազոտության առանցքը կազմում է միջին և ավագ դպրոցականների սեռական դաստիարակության կազմակերպման և մանկավարժական արդյունավետության ապահովման առանձնահատկությունների բացահայտումը։ Այդ գործընթացը հիմնականում պայմանավորված է դեռահաս դպրոցականների տարիքային և անհատական առանձնահատկություններով։ Միջին դպրոցական տարիքից սկսվում է սեռական հասունության առավել կենսունակ փուլը, որը կանխորոշում է սեռական հասունացման և սեռական դաստիարակության նոր փուլը՝ ավագ դպրոցական տարիքը։ Դեռահասության տարիքը բնութագրվում է ապագայի նպատակամղվածությամբ, որը կանխագծում է դպրոցականի հոգևոր աշխարհի զարգացման ու վարչային դրսևորումները։ Այդ տարիքում են ձևավորվում անձի ինքնորոշման, ինքնահրացնան պահանջմունքները, զարգանում և ընդլայնվում է նրա մտահրիզողնոր, հստակեցվում են նրա համոզմունքները, ձևավորվում են ինքնագնահատման դրդապատճառները։
 5. Սեր կողմից կատարված վերլուծության արդյունքում հաստատվեց, որ ժամանակակից դպրոցում դաստիարակչական աշխատանքի և «Կենսաբանություն» առարկայի «Մարդ» բաժմի, ինչպես նաև հասարակագիտական առարկաների դասավանդման ընթացքում բավարար ուշադրություն չի դարձվում սեռական դաստիարակությանը։ Կենսաբանական դպրոցական կրթության ծրագրային ապահովման վերլուծությունը ցույց է տալիս, որ իրագործման ենթակա խնդիրների ողջ լիարժեքությամբ հանդերձ այնտեղ իր արժանի տեղը չունի այն հայեցակետը, որն անմիջականորեն կապված է հենց իր՝ մարդու և նրա սեռական դաստիարակության ներկայումն շատ առդիական հիմնախնդրի հետ։ Փոփոխությունների կարիք ունեն ուսումնական ծրագրերն ու ձեռնարկները, որոնք կենսաբանության դպրոցական դասընթացի հիմքն են։ Բացի դրանից դաստեկները պետք է խնամքով ընտրեն այս հիմնախնդրի վերաբերյալ դասարանական ժամերի և զրույցների նյութը։
 6. Փորձարարական աշխատանքի արդյունքները ցույց տվեցին, որ դեռահաս աղջկեները, որոնք մասնակցել են նախասիրական պարապմունքի, տարբերվում են կաշկանդվածության բացակայությամբ, տղաների հետ վիճելու և իրենց համոզմունքները պաշտպանելու ունակությամբ։ Այսինքն՝ դերային խաղերը, որոնք կազմակերպվել են պարապմունքների ժամանակ, նպաստել են այնպիսի պայմանների ստեղծմանը, որոնց դեպքում դեռահասների մեջ ձևավորվել է ինքնարտահայտման և ինքնահրագործման ունակություն, շրջապատող մարդկանց հետ փոխազդեցությամբ բավարարվածության զգացում։ Գիտափորձից հետո հետազոտվող դեռահաս տղաների մեջ մասը հստակ պատասխաններ տվեցին, թե իրենք որ տարիքում պետք է ամուսնանան և որում երեխա ունենան։ Նրանք համոզված են, որ նպատակահարմար է, որ տղան աղջկանից մի քանի տարի մեջ լինի, ավելի փորձառու, կյանքի տարբեր իրավիճակներում թրծված, ինքնահաստատված, սոցիալապես ինքնուրույն, կայուն։

7. «Սեռական դաստիարակության հիմունքներ» նախասիրական պարագ-նունքի ներդրումը նպաստեց դեռահասների սեռադերային հանրայնացմանը և սեռական լուսավորությանը: Եթե փորձարարական խմբում մինչ մշակված ծրագրի ներդրումը բարձր մակարդակ ունեին դեռահասների 9% -ը, ապա փորձի վերջուն այդ թիվը հասավ 40,7% -ի: Միշին մակարդակը, ընդհակառակը, կրծատվեց: Եթե փորձի սկզբում այն կազմում էր 44,7%, ապա վերջուն դարձավ 38,7% : Մեծ փոփոխություններ դիտվեցին նաև ցածր մակարդակ ունեցող դեռահասների շրջանում: Նրանց թվաքանակը համապատասխանաբար նվազեց՝ 46,3% -ից դառնալով 20,6%: Գիտափորձից հետո դեռահասների մեծ մասը նախընտրում է նշված հարցերի մասին տեղեկատվություն ստանալ ծնողներից, ուսուցիչներից, ծնողների միջնորդությամբ նաև բժիշկներից: Նրանք փորձից հետո էլ չեն թերազնահատուուն նաև ազիտական գրականության, հեռուստատեսության, հեռուստահաղորդումների, ինտերնետի լայն հնարավորությունները, նատ-չելությունը: Կարտողեցին նաև համապատասխան դասընթացների դերը: Դեռահասների հիմնական մասը ծանոթ էր տեղեկատվության աղյուններին: Փորձից հետո հարցման ենթարկված դեռահասների մեծամասնության կարծիքով սեռական կյանքը կարելի է սկսել սեռական հասունացումից հետո, չափահաս, ավելի գիտակցական տարիքում, փոխադարձ զգացմունքի արդյունքում, և կարծում էին, որ ճիշտ է այն սկսել ամուսնալուց հետո:
8. Փորձարարական հետազոտության արդյունքներն ապացուցում են, որ սեռական դաստիարակության արդյունավետ իրականացումը մի կողմից նպաստում է սեռագիտակցության և համարժեք վարքի ձևավորման գործըն-թացին, օգնում սեռաբանական գիտելիքների յուրացման աշխատանքներին, իսկ մյուս կողմից՝ ապահովում է համանարկվային բարոյական սկզբունքներով առաջնորդվելու և սեռական մշակույթի ձևավորմանը, որը անձի ընդհանուր մշակույթի անհրաժեշտ բաղադրատարրն է. այն կոնկրետ մշա-կույթի դուրս գոյցություն չունի: Սեռական մշակույթը գիտելիքների, կարո-դությունների և հմտությունների այն հանրագումարն է, որն անձին հնա-րավորություն է տալիս հաջողությամբ և անվտանգ հասնելու իր սեռական նպատակներին: Սեռական մշակույթը սոցիալ-մշակութային միջավայրում սեռական վարքի միջոցով հաստատման ծև է. այն ուղղված է մարդկային ցեղի շարունակմանը, կենսասոցիալական, հեղողիսական, բարոյական, գե-ղագիտական հետաքրքրությունների, ինացական հաղորդակցական, փոխ-հասուցողական, ստեղծագործական պահանջների բավարարմանը:
9. Դեռահասների սեռական դաստիարակության մեր կողմից մշակված մոդելը ներառում է ծնողների սեռական և մանկավարժական լուսավորությունը, 8-9-րդ դասարաններ «Կենսաբանություն» դասընթացը և «Սեռական դաստիա-րակության հիմունքներ» ծրագիրը, որը ենթադրում է սեռական կյանքի, հարաբերությունների և առողջ ապրելակերպի վերաբերյալ պատկերացումները: Կարողներում սեռական դաստիարակության կազմակերպման յուրաքանչյուր փուլում կարող են կիրավել ինչպես անհատական, այնպես էլ խմբային աշխատանքի մեթոդներ, որոնք ընտրվում են՝ պայմանավորված մանկավարժական իրադրությամբ և առաջադրված խնդիրներով՝ դասախոսություններ, քննարկումներ, բանավեճեր, գրույցներ, մարզումներ, անհատական խորհրդատվություն, դերային խաղեր, մտագրոհ,

ինքնահայեցության հնար և այլն:

10. Սեռական դաստիարակությունը նպատակառուղված է սեռական մշակույթի ձևավորմանը. այն անձի ընդհանուր մշակույթի բաղկացուցիչն է, հիմնվում է ազգային ու համամարդկային հոգևոր արժեքների, ազգային ավանդույթ-սովորույթների և սոցիալական փորձի վրա: Առանց սեռական դաստիարակության մարդկության կուտակած փորձը յուրացնելու անհնար է, քանի որ պատասխանատու և անվտանգ սեքսը գիտելիք է պահանջում: Պատահական չէ, որ սեռական ոլորտին վերաբերող գիտական տեղեկությունները և կրորության մատչելիությունը դասվում է մարդու սեռական առողջության և իրավունքների կարևորագույն խնդրիների շարքում. այն պահանջում է պետություն-ընտանիք-դպրոց-հասարակություն կարևոր օրակաների միասնական նպատակառուղված և հետևողական համագործակցություն:

Ատենախոսության հիմնական դրույթներն արտացոլված են հեղինակի հետևյալ հրապարակումներում.

1. Սեռական դաստիարակության ավանդական և արդիական ընթրոնումների մասին, «Մանկավարժական միտք», Տարեկ գիտակրթական համալիր, N.4, 2005թ., էջ 44-49:
2. Սեռական դաստիարակության առանձնահատկությունները միջին և ավագ դպրոցական տարիքում, «Գարուն» ամսագիր, N.3-2005, էջ 60-63
3. Քարոզչության մեթոդների ընտրության դերը դեռահասների դաստիարակության գործում, «Առողջապահություն» հանդես, 4, 2005թ., էջ 14-15:
4. Սեռական դաստիարակությունն անձի ձևավորման և զարգացման գործում, «Առողջապահություն» հանդես, N 2, 2005թ., էջ 13-14:
5. Вопросы полового воспитания подростков, ВЕСТНИК МАНЭБ, САНКТ-ПЕТЕРБУРГ , 2007, том 12, №4, вып. 2, с. 222-224
6. Половое воспитание – как составная часть развития личности, ВЕСТНИК МАНЭБ, САНКТ-ПЕТЕРБУРГ , 2009, том 14, №4, вып. 1, с. 30-33 (соавтор А.М.Григорян).
7. Դեռահասների սեռական դաստիարակությունը որպես սոցիալ-մանկավարժական հիմնախնդիր, Խաչատոր Արովյանի անվան ՀՊՄՀ-ի 90-ամյակին նվիրված գիտաժողովի նյութերի ժողովածու, Նոր ուսուցիչ նոր դպրոցի համար (2012 թ., դեկտեմբերի 14), Երևան, Մանկավարժ 2012, էջ 343-346:
8. Դեռահասների սեռական դաստիարակության միջոցներն ու մեթոդները հանրակրթական դպրոցում, «Մանկավարժական միտք» «Զանգակ» իրատ., Ե., 2013, (1-2) էջ 58-62

КАРАПЕТЯН КАРИНЕ ГЕВОРГОВНА

ОСОБЕННОСТИ ПОЛОВОЗРАСТНЫХ ПЕРЕХОДНЫХ ПЕРИОДОВ И СОВРЕМЕННЫЕ ЗАДАЧИ ВОСПИТАНИЯ ШКОЛЬНИКОВ

Диссертация на соискание ученой степени кандидата педагогических наук по специальности 13.00.01- “Теория и история педагогики”.

Защита диссертации состоится 26.09.13. в 14:00 на заседании специализированного совета 020 ВАК “Педагогика” по присуждению ученых степеней при Армянском государственном педагогическом университете им. Х. Абовяна по адресу: 0010 г. Ереван. ул. Тигран Меца 17.

РЕЗЮМЕ

Актуальность исследования.

Наши исследования показали, что существуют серьезные нерешенные проблемы в сфере полового воспитания в современных армянских школах. В то же время существуют следующие противоречия между.

- Быстро меняющимся требованиями общества и стихийным характером полового воспитания студентов,
- Содержанием формирования половой культуры учащихся средних школ
- Необходимостью разработки альтернативных методов и, одновременно, преодолением последствий их слабого развития в теории и практике педагогики.

Наша исследовательская концепция базируется на необходимости обеспечения гарантий и средств для создания педагогически эффективных условий преодоления вышеупомянутых противоречий в половом воспитании в общеобразовательных школах. Тема исследования обусловлена необходимостью выявления указанных противоречий и выбора надлежащего пути и средств их преодоления. Это также обуславливает актуальность исследования.

Целью исследования является теоретическое и практическое обоснование особенностей половозрастных переходных этапов школьников и современных задач полового воспитания, а также обеспечение эффективных педагогических условий организации процесса полового воспитания.

Научная новизна исследования.

- Выявлены и определены понятия полового желания, половой культуры, полового уравнения, половой дифференциации, полового развития, полового здоровья, половых ролей, полового права и т.д.
- Определены цель полового воспитания (в узком и широком смыслах), функции, средства и методы полового воспитания, конкретизированы функции в государственных общеобразовательных школах, определены морально-познавательные мотивы и ценностные компоненты полового воспитания, сущность и содержание полового воспитания в современных условиях образовательных реформ.
- Выявлена, изучена и проанализирована проблема полового воспитания в трудах античных философов и педагогов классического периода, существующий богатый

исторический опыт в этой сфере и его применимость в условиях развития среднего образования и реформ в области полового воспитания.

- Разработана педагогическая модель полового воспитания в средней и старшей школе, пересмотрены и теоретически обоснованы место и роль полового воспитания и его взаимосвязи с другими компонентами комплексной системы образования,
- Теоретически обоснованы и экспериментально подтверждены педагогические условия эффективного осуществления полового воспитания в средних и высших школах, которые могут быть реализованы в учебно-воспитательном процессе предлагаемого нами предмета "Основы полового воспитания", а также в разработке стандартов для вышеупомянутого предмета.

Теоретическая значимость исследования.

- Конкретизированы концептуальные вопросы полового воспитания учащихся средней и старшей школ. Таким образом, настоящее исследование является вкладом в обоснование теории полового воспитания,
- уточнены и конкретизированы содержание и сущность полового воспитания, половых и возрастных особенностей переходных фаз и теоретическая значимость полового воспитания в общей системе образования,
- Результаты исследования включают теоретические положения и подходы, которые расширяют круг знаний и понимания школьного полового образования, выявляют педагогические условия его организации в школьном учебно-образовательном процессе.

Практическая значимость исследования.

- Реализация предложенной модели полового образования и соответствующих педагогических условий позволит повысить эффективность процесса полового воспитания учащихся,
- Учебные материалы и предлагаемые подходы проверенные экспериментально гарантированы и могут быть применены в школах, лечебно-психологических центрах, в процессе полового воспитания детей в семье и повышения квалификации педагогов,
- Выводы результатов исследования могут быть реализованы в системе среднего и старшего школьного образования, в учебно-воспитательном процессе предлагаемого нами предмета "Основы полового воспитания", а также в разработке стандартов для данного предмета.

Надежность и достоверность результатов исследования обеспечивается теоретическим анализом исследовательского материала. Для этого были использованы комплексные методы, соответствующие исследовательским целям. Была проведена также математическая обработка результатов исследования.

К защите представлены следующие положения.

1. Половое воспитание является составной частью целостной системы. Оно тесно связано с другими компонентами образования. Для того, чтобы создать систему полового воспитания, установления задач полового воспитания и их решения важно уточнить, определить и объединить понятия полового воспитания, анализировать их критически.
2. Содержание полового воспитания подростков основано на духовных ценностях, национальных, исторических и культурных традициях, а также на богатом

историческом опыте и возможностях его применения в связи с социально-психологическими факторами полового поведения, обеспечивающих эффективность процесса полоролевой социализации подростков в современном обществе.

3. Половая культура является личным качеством, результатом полового воспитания в социальных институтах. Ее показателями являются ценностные ориентации, знания основ полового здоровья охраны знаний, нравственное поведение.

Половая культура человека является частью общей культуры, способ обоснования в социально-культурной среде путем полового поведения. Она направлена на продолжение человеческого рода, удовлетворение био-социальных, гедонистических, нравственных, эстетических интересов, познавательных, коммуникативных, компенсационных и творческих потребностей.

4. Педагогическая модель и условия, способствующие повышению эффективности полового воспитания включают методы, навыки и приемы, соответствующие общей логике развития половой культуры.

5. Работа по половому воспитанию школьников ведется по 3 направлениям:

- В рамках мероприятий по морально-половому и гендерному просвещению родителей,
- В процессе преподавания учебных предметов,
- Во время предпочтительных и внеклассных мероприятий.

По полученным результатам опубликовано 8 научных статей.

**KARAPETYAN KARINE GEVORG
SEX AND AGE TRANSITION FEATURES AND CONTEMPORARY ISSUES OF
SCHOOLCHILDREN'S EDUCATION**

Thesis for degree of candidate of pedagogical sciences 13.00.01- "Methods of teaching and education" (The English language).

The defence of the thesis will be held on 26.09.2013 , at 14:00 p.m, at the session of the Special Board HAC (Higher Attestation Commission) RA 020 "Pedagogy"
at Kh.Abovyan Armenian State Pedagogical University

address:- 0010, Tigran Mets str. 17, Yerevan.

SUMMARY

Relevance of the research

Our findings showed that there are serious problems in the sphere of sex education in contemporary Armenian schools that seek to be solved immediately. At the same time there are the following contradictions between:

- a / fast-changing demands of society and the spontaneous character of the students' sex education,
- b / content of shaping secondary school students' sexual education, the need to develop alternative methods and, meanwhile, the overcoming of the lack of their development in theory and practice of pedagogy.

Our research concept is based on providing necessary guarantees and mediums for creating pedagogically efficient conditions to overcome the aforementioned contradictions in sex education in public schools. The choice of this topic is motivated by the necessity of

revealing the mentioned contradictions and choosing proper ways and mediums of their overcoming. This actually presents the relevance of the research.

The aim of the research is theoretical and practical basis of the features of schoolchildren's sex and age transitional stages and modern problems of sex education, as well as ensuring efficient pedagogical conditions for organizing the sex education process.

Scientific novelty of the research:

For the first time the concepts of sexual sensuality, sexual culture, sexual equation, sexual differentiation, sexual development, sex roles, sexual health, sexual rights, and other keywords have been presented in the systematized manner.

- The aim of sex education (in narrow and broad senses) was defined, the features, tools and methods of sexual education were defined features in public secondary and high schools were concretized, moral-cognitive motives and value components of sex education were defined, the essence and contents of sex education in modern conditions of educational reforms and development were distinguished.
- The problem of sex education in the works of Antic philosophers and classical educators were studied and analyzed, the existing rich historical experience in this sphere and its applicability in the conditions of secondary education development and predicted reforms in the field of sex education were revealed,
- The pedagogical model of sex education in junior and high schools was developed, the place and role of sex education and its mutual connections with other educational components in comprehensive system of education was redefined and substantiated theoretically.
- The pedagogical conditions of effective implementation of sex education in secondary and high schools which may be introduced in educational-training process of the proposed subject of "Basics of sex education", as well as in the activities of standard developing for the aforementioned subject were substantiated theoretically and approved experimentally.

Theoretical significance of the research:

- The conceptual questions of junior and high schools students' sex education were completed and concretized. Therefore, the present study is a contribution to justification and approval of the theory of sex education,
- The understanding of content and essence of sex education, sex and age features of transition phases and theoretical importance of sex education in the complete system of education were clarified and specified.
- Research results include theoretical propositions and approaches that expand our knowledge and understanding of school sex education, reveal the pedagogical conditions of its organization in school educational-training process.

Practical significance of the research:

- Implementation of proposed model of sexual education and appropriate pedagogical conditions will increase the efficiency of students' sex education process,
- Teaching materials and proposed approaches verified experimentally can be guaranteed and implemented in schools, medical-psychological centers, in children's family sex education, teachers' training and qualification increasing processes,
- Conclusions of the study results may be implemented in the complete system of junior and high school education, educational-training process of the proposed subject of

“Basics of sex education”, as well as in the activities of standard developing for the aforementioned subject.

Reliability and validity of the survey results is supported by the theoretical analysis of the research material. For this purpose complex methods corresponding with the research purposes were used, as well as mathematical analysis of research results.

The following ideas are presented for defense:

1. Sex education is a component of an integral system. It is closely related to other components of the education. In order to create a system of sex education, to set the tasks of sex education and resolve them it is important to clarify, define and combine the concepts of sex education, analyze them critically.

2. The content of teenagers' sex education is based on spiritual values, national traditions and historical and cultural traditions, as well as on the rich historical experience and possibilities of its applicability due to social-psychological factors of sexual behavior ensuring the efficiency of the process of sex-role socialization of teenagers in modern society.

3. Sexual culture is a personal quality, the result of sex education in social institutions. Its standards are value orientations, basics of sexual health protecting knowledge, moral behavior.

Person's sexual culture is part of the general culture, a way of settling in socio-cultural environment through sexual behavior. It is directed to the continuation of the human race, satisfying the bio-social, hedonistic, moral, aesthetic interests, cognitive, communication, compensational and creative needs.

4. The pedagogical model and conditions promoting the effectiveness of sex education are including methods, skills and tools set that are correspond with the logic of the development of sexual culture.

5. The process of schoolchildren's sex education is being organized in 3 directions:

- Through activities of moral-sex and gender education of parents,
- In teaching process,
- During preferred and extracurricular activities.

Based on the research results 8 scientific articles are published.

A handwritten signature in blue ink, likely belonging to the author or a relevant figure, is placed here. The signature is fluid and cursive, with some loops and variations in thickness.